

ARAPSKI SVIJET

Džesed, magazin za izražavanje tjelesnosti

Kršenje tabua silovanja u Egiptu, fetišizam stopala, homoseksualnost u Libanu, samoranjavanje, kanibalizam i sirijsko erotsko rublje – to su neke od tema kojima se bavi prvi broj *Džeseda*, novog tromjesečnika koji treba da posluži kao platforma za izražavanje tjelesnosti, i erotsko i neerotsko, u cijelom arapskom svijetu

Joumana Haddad

Džesed ("tijelo", na arapskom) sam sebe predstavlja kao časopis "specijaliziran za književnost, nauku i umjetnost tijela". Njegova glavna urednica je pjesnikinja Joumana Haddad, koja vodi kulturnu rubriku u libanskom dnevniku *An-Nahar*.

Prvo slovo logotipa novog časopisa, arapsko *džim*, stilizirano je kao otvorene lisičine s lancem koji visi. No, kako ističe Joumana Haddad kada smo se s njom sreli u kafeu u centru Bejruta, otvorene lisičine i lanac nisu simboli uvrnutog seksa, kako bi neki čitaoci mogli pomisliti, već predstavljaju "oslobađanje tijela".

Već dugo je željela da osnuje svoj časopis, "svoje dijete". Ideju za *Tijelo* dobila je iz vlastite poezije, u kojoj je naglasak na tijelu i na "svim njegovim dimenzijama".

Moglo bi se pomisliti da je *Džesed*, sa svojom blještavom naslovnicom i otvorenim tjelesnim i seksualnim izražavanjem samo kopija zapadnih magazina. Na takve potencijalne optužbe, Haddadova upućuje na kulturno naslijeđe samog arapskog svijeta,

kazujući da kod ranih arapskih pisaca postoje daleko opsceniji spisi tijela i seksa nego na Zapadu. "Čitajte vlastite knjige", odgovara Haddadova takvim kritičarima, ističući da ne pokušava bilo kome da nametne strane poglede, ni u političkim, ni u religijskim, ni u kulturnim pitanjima. Prema njoj, časopis nastoji da povrati izražavanje tjelesnosti u arapskom svijetu, njegujući i istražujući arapsku kulturu.

Pokretanje časopisa kao što je *Džesed* u arapskom svijetu je u najmanju ruku smion potez, i nije nikakvo iznenađenje što se sjedište publikacije nalazi u Libanu, gdje štampa uživa veću slobodu nego u drugim arapskim zemljama. Ipak, kaže Haddadova, više potencijalnih saradnika je oklijevalo da piše za magazin, jer su mislili da bi mogao biti ocijenjen kao odveć kontroverzan, naročito zato što ona ne dopušta saradnicima da pišu pod pseudonimom ili anonimno.

Ona objašnjava da je razlog za tako strogu uredničku politiku njena želja da potakne "neophodne promjene" otkrivajući imena

pisaca: "Morate postojati. Ne možete biti lažna osoba koja piše za nas. Promjene oko kojih se trudimo ne mogu se postići ako se skrivamo iza pseudonima." Na kraju, više od pedeset pisaca saradivalo je na prvom broju, uključujući autore iz Libana, Egipta, Sirije, Maroka i Saudijske Arabije. Njih polovina, kaže Haddadova, ima između 20 i 30 godina.

"Ti su pisci naprosto povjerovali u mene", kaže hvaleći odvažnost, predanost i zanimanje svojih saradnika.

Iako ističe da je časopis naišao uglavnom na pozitivne reakcije, dobila je i neke uvredljive elektronske poruke i doživjela kritike.

Osuđuje one koji je optužuju da nastoji privući pažnju pokušavajući da svojim magazinom bez dlake na jeziku uskomeša javno mnijenje, i kaže da to "ne radi radi slave".

Svaki broj *Džeseda* imat će tri

glavne teme; jedna će raspravljati o tijelu kao društvenom pitanju ili pojavi, jedna će sadržavati neki estetski element, dok će treći dosje biti "ne-estetički". U prvom broju, saradnici će istraživati homoseksualnost u Libanu, fetišizam stopala, samoranjavanje, kanibalizam, kršenje tabua silovanja u Egiptu i sirijsko erotsko rublje. Svaki broj će još donositi intervjue s istaknutim ličnostima, eseje, prikaze knjiga i umjetničku i filmsku kritiku.

Joumana Haddad, koja govori sedam jezika, već nekoliko godina je afirmirana književnica, i za to vrijeme objavila je više zbirki pjesama, među kojima i *Nisam dovoljno griješila* (2003) i *Loše navike* (2007). Budući da su njene zbirke pjesama zabranjene u Saudijskoj Arabiji, nalazi naročito zadovoljstvo da istakne interes koji u kraljevini vlada za *Džesed*. Najveći broj zahtjeva za pretplatu došao je upravo iz Saudijske Arabije, kaže, što je povećalo cijenu oglasnog prostora u časopisu.

Za sada, *Džesed* će na bejrutske kioske i u knjižare dolaziti u neprozirnim zapečaćenim omotnicama; pretplatnicima iz ostalih dijelova arapskog svijeta bit će odašiljan preko DHL-a, kako bi se izbjegla cenzura.

No Haddadova vjeruje da će "razumijevanje" i "prihvatanje" njezinog projekta rasti kako njen časopis bude, nadajmo se, s narednim brojevima osvajao teren. Dok su otvorene rasprave o izražavanju tjelesnosti, seksa i erotici još uvijek tabu i većem dijelu arapskog svijeta, Joumana Haddad kaže da se nada kako će ljudi postupno "biti u stanju da čak i javno uživaju u njenom časopisu".

Alexandra Sandels, Arab Press Network